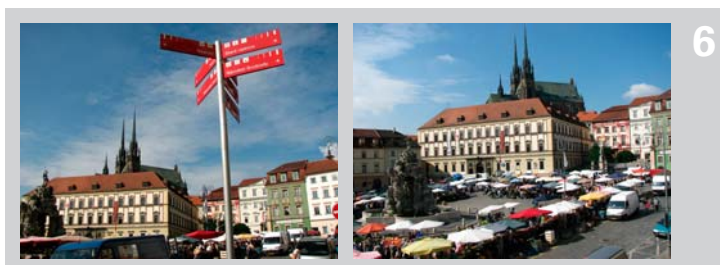

→ **TURISTICKÁ TRASA MĚSTEM****6 Zelný trh** ←

Náměstí s tržištěm vzniklo již ve 13. století a své jméno i funkci si uchovalo dodnes. Na Zelném trhu bývaly masné krámy a stánky s chlebem, své místo tu měly rovněž trhy drůbeží, hrnčířské a vetešnické. V horní části náměstí stojí Malý Špalíček, blok čtyř gotických a renesančních domů, vedle něj pak palác Hausperských z Fanalu, dnes sídlo Divadla Husa na provázku. V Dietrichsteinském paláci je instalována část expozic Moravského zemského muzea. Uprostřed prostranství stojí barokní kašna Parnas postavená dle projektu Johanna Bernarda Fischera z Erlachu v letech 1691–1695. Patrně nejzajímavější památkou na Zelném trhu je Reduta, nejstarší divadelní budova ve střední Evropě. Roku 1767 v Redutě koncertoval tehdy jedenáctiletý Wolfgang Amadeus Mozart. Pod Zelným trhem se nachází rozsáhlé prostory brněnského podzemí.

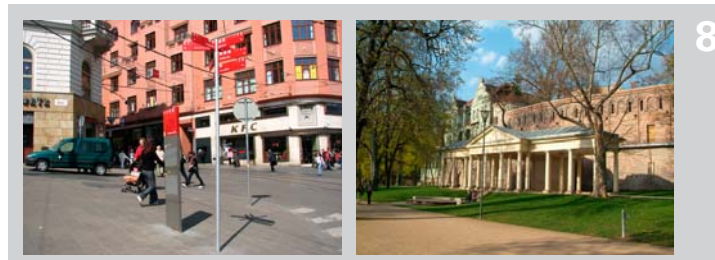
7 Kapucínské náměstí ←

Malé náměstí trojúhelníkového tvaru je pojmenováno podle přilehlého areálu kapucínského kláštera s kostelem Nalezení sv. Kříže vybudovaného v letech 1648–1651 Ondřejem Ernou. Ve 14. století neslo náměstí název forum Carbonum (Uhelný trh). Pod kostelem je jedna z nejznámějších brněnských turistických atrakcí – kapucínská krypta s mumii. Mumifikaci těl umožnila vhodná geologická skladba půdy v podzemí kostela a volné proudění vzduchu díky systému průduchů. Od 17. století sem byli pochováváni příslušníci kapucínského řádu, jeho mecenáši a další významné osobnosti, například pověstný vůdce pandurů baron František Trenck. Strmá ulička z Kapucínského náměstí vede do Biskupského dvora, kde od svého založení roku 1818 sídlí Moravské zemské muzeum, druhé největší a současně nejstarší muzeum České republiky.

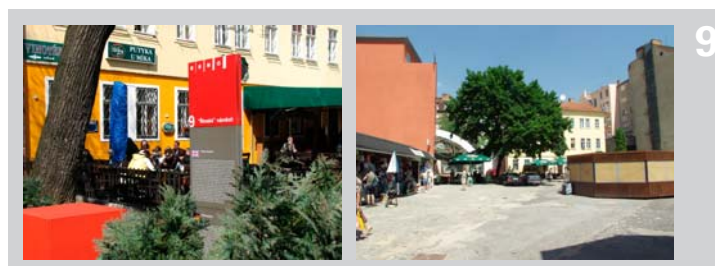
8 Hradební okruh ←

Pozemky přiléhající k městským hradbám se dočkaly nového urbanistického ztvárnění v polovině 19. století, poté, co Brno ztratilo význam vojenské pevnosti. Tehdy vznikl projekt promenádní cesty od někdejší Židovské brány do Denisových sadů pod Petrovem, základ dnešní ulice Bašty. Židovská brána, později Ferdinandova, stávala přibližně tam, kde dnes začíná Masarykova třída. Na nároží Bašt a Masarykovy vznikl v letech 1838–1839 monumentální hotel U Císaře rakouského s kavárnou a restaurací; dnes budova nese jméno iniciátora stavby, restaurátora jménem Lorenz Padowetz. Výrazné změny se dotkly zejména prostoru před hradbami. V roce 1839 byla slavnostně otevřena první parní dráha v tehdejších

Rakousku spojující Brno s Vídní. Denisovy sady byly v roce 2005 rekonstruovány do současné podoby podle projektu architektů Hruší a Pelčáka.

9 Římské náměstí ←

Kolem Josefské a Františkánské ulice s malým náměstíčkem zvaným Židovský plácek se v dolní části dnešní Masarykovy ulice a Kapucínského náměstí od počátku 13. století rozkládala židovská osada. Zanikla roku 1454, kdy král Ladislav Pohrobek vypověděl Židy nejen z Brna, ale i ze všech královských měst. Synagoga byla přestavěna na kostel sv. Maří Magdaleny (a později stržena), židovské domy rozprodala městská rada křesťanům. Ačkoli se po někdejší osadě nedochovala jediná stopa, název jižní městské brány – Židovská brána – přečkal dlouhá staletí. V polovině 17. století vznikl na jižní straně někdejšího Židovského plácku nový františkánský klášter s kostelem sv. Maří Magdaleny. Zvláštnímu nepravidelnému prostranství se zhruba od 18. století pro jeho malebnost začalo říkat Římské náměstí.

10 Minoritský klášter ←

Minorité jsou jediným řádem, který sídlí v Brně od středověku již více než 750 let na stejném místě. Podle kroniky je za zakladatele kláštera považován Jan Velen Černoorský z Boskovic (1230). Ze stejných pramenů se také dovídáme o vysvěcení minoritského kostela sv. Jana Křtitele olomouckým biskupem Brunem roku 1257. Kostel s bohatě členěným západním průčelím je nejhodnotnější brněnskou stavbou z období vrcholného baroka. Monumentální barokní vzhled chrám získal během 18. století při přestavbě původně gotického kostela dle projektu Mořice Grimma. Na jeho výzdobě se podíleli přední barokní umělci, nástropní freska je dílem Jana Jiřího Etgense. Ke hlavní kostelní lodi přiléhá Loreta se Svatou chýší, Svaté schody a klášterní budovy se dvěma nádvořími, významným knihovním sálem a refektářem.

